

Slovenský Orbán? Trnavské naivné divadlo Igora Matoviča pre slovenských voličov

Branislav Michalka

5. marca 2021 ✚ **Politika**

Keď Igor Matovič dostal v minulom roku od slovenských voličov toľko hlasov, že bol z toho zrejme aj on sám prekvapený, tak potom už len zaslepený pozorovateľ mohol byť na pochybách ohľadom toho, aký tvárny voličský materiál sa pod Tatrami nachádza. Dav, ktorému nevadia komicko-patetické scény rýchlokvaseného podnikateľa, ktorému nevadí Matovičov stan na Námestí SNP, detektor lži, parlamentné poskakovanie v tričku s trápnyymi nápismi, vykrikovanie o diskriminácii počas prvého sv. prijímania, nekonečné narcistické fotografovanie; takýto dav, nadovšetko odolný voči hanbe a trápnosti, dav s veľmi krátkou pamäťou, to je to pravé publikum, aké dnes súčasný premiér priam zúfalo potrebuje.

Svojou povahou a záľubou sú to tí najaktívnejší konzumenti televíznych správ a médií, ktorých pamäť je limitovaná prvým zábleskom hlásateľkiných umelých zubov pred kamerou večerných správ a novým zábleskom tých istých zubov o 24 hodín neskôr. Minulosť sa pre týchto ľudí každý deň uzatvára ťažkou oponou, na ktorej je napísané: *Varovanie! Odhrňaním môžete poškodiť svoj duševný pokoj!* Posledný príjemný výrok, či skutok nejakého politika, verejného činiteľa či populárnej osobnosti, určuje ich citový pomer k nemu a vymazáva akékoľvek nepríjemné spomienky spojené s jeho menom.

Doletel k nám Sputnik

Nákup ruskej vakcíny proti Covid-19 s názvom Sputnik V sa stal pre premiéra Matoviča vítanou príležitosťou ako zahrať, spolu so svojím ansámblom, pred slovenským elektorátom predstavenie, v ktorom hrá úlohu slovenského Orbána. Zhodou okolností bol, podľa medializovaných správ, práve Orbánov minister zahraničných vecí sprostredkovateľom nákupu vakcín medzi Slovenskom a Ruskom. Ilúzia teda môže byť dokonalá.

Igor Matovič a jeho spolupracovníci, si na rozdiel od tých najhlúpejších predstaviteľov bratislavskej kaviarne a mimo realitu žijúcich eurohujerov uvedomujú, aký veľký je voličský potenciál rusofilstva na Slovensku, do akej veľkej miery je vnímanie Ruska ako oponenta k západnej liberálnej dekadencii oprávnené a aká veľká časť slovenských voličov má šikanovania EÚ a americkej arogancie plné zuby. Preto sa rozhodol, že svoju katastrofálnu organizačnú a politickú neschopnosť, ako aj zúfalo klesajúcu popularitu, ktorá sa u niektorých vrstiev obyvateľstva zmenila na každodenné psychiatrické analýzy jeho nevypočítateľnej mysle, zachráni otvorením padáka vo forme divadla.

Divadla, v ktorom si zahrá tvrdého chlapa, ochotného sa pre blaho slovenského ľudu odrazu postaviť tak, ako Viktor Orbán, aj tlaku Európskej únie, aj tlaku americkej ambasády, a aj tlaku slovenských liberálov a eurohujerov. Nebojaceho sa dokonca ani Shootyho karikatúr (tak vzácne pripomínajúcich 50. roky a komunistického Roháča), ani komentárov Mirka Tódu, Petra Schutza, oboch Šimečkov, Zuzany

Keppelovej, Ivana Mikloša či Petra Tkačenka, a dokonca ani zdesenia najlepšej pani prezidentky Čaputovej.

Poznajúc city a názory veľkej, a možno aj najväčšej časti slovenských voličov, rozhodol sa trochu prebehnúť túto sentimentálnu klaviatúru, aby vymazal z ich pamäti svoju minuloročnú divadelnú sezónu, keď exceloval v úlohe hlavného eurohujera, vítača postpandemickej eurofondovej obnovy Slovenska, podľa smerníc EÚ, environmentálneho klimatického bojovníka, lovca popieračov koronavírusu a prvého milovníka v operete s názvom *Americká ambasáda*. Teraz je z neho slovenský Orbán a nepriateľ bratislavskej kaviarne.

Ono to funguje!

Skutočne, zdá sa, že to zaberá. Psychologický kalkul Igora Matoviča nesklamal. Výdatnou podporou, pri tomto jeho „veľkom resete“, sú mu dva druhy ľahko vypočítateľných nahrávačov na jeho smeč: liberálni novinári a rusofilskí novinári. Tieto dve sorty informátorov verejnosti, ktoré do značnej miery formujú slovenskú verejnú mienku, sa v spontánnej a nezamýšľanej práci pre ego Igora Matoviča, vzájomne dialekticky dopĺňajú ako jin a jang.

Liberálni eurohujeri spustili šialenú kampaň v denníkoch SME a N, v ktorej sa zo stúpačky žurnalistických „článkovodov“ valí jeden komentár za druhým, každý s tak poetickým názvom, až sa srdce chveje blahom. Peter Breiner dokonca oprášil svoje, v mladosti a za socializmu, nadobudnuté znalosti azbuky a ruštiny, pričom sa osvedčil ako majster dadaistickej skratky. Tí liberálni novinári, ktorí boli ochotní pre „blaho Slovenska“ (a pridružených ambasád) tolerovať Matovičovi a jeho ministrom pofidérne diplomovky, papalášizmus a jeho korona-križovú výpravu, sa teraz s rozhorčením pravých politrukov z 50. rokov, rozhodli spraviť z neho morálnu mŕtvolu.

Načrime teda do koša poézie liberálnej Múzy: *Niž iné ako dávky vakcín z Únie nás nespasí; Odvaha, ktorá sa volá hanba; Tri postavičky zjarmočnenia Slovenska; Matovič – európsky problém; Vyschnuté slzy Igora Matoviča; Sputnik je čistý priestrel; Odteraz môže Matovič všetko...*

Ktorá duša, rozpoznávajúca neustále sa obnovujúce kopyto, na ktoré natáhujú upotení novinárski pešiáci všetkých moderných režimov, svoju každodennú poetickú gamašu, by sa pri pohľade na tieto perly nerozjasala?

Tým, že títo novinári vykreslili Matoviča ako „putlerovca“ a populistu orbánovsko-trumpovského typu, spravili pre jeho záchranu viac, než ktokoľvek iný. Úzke kruhy liberálnej kaviarne aj tak neboli jeho voličmi, ale zato značná časť konzervatívneho elektorátu, s veľmi flexibilnou pamäťou, sa tomuto inovovanému imidžu pána premiéra nesmierne potešila.

K tomu im dopomohla druhá strana nechceno-dobrovoľných nadháňáčov Matovičovej popularity – slovenskí rusofili. Tak, ako je pre liberálnych služobníkov Eurokomisie a americkej ambasády každý, kto sa pozrie smerom na Východ neuveriteľným morálnym vyvrheľom, tak je aj pre slovenských rusofilov každý, kto sa tam pozerá, človekom s úprimnou slovanskou dušou a srdcom mäkkým ako striedka.

Spočiatku sa trochu okúňali, pretože pre inteligentného človeka (a to oni predsa len sú) je ťažké zo dňa na deň prešaltovať a vnímať niekoho, koho boli ešte včera ochotní okamžite transportovať na kliniku docenta Chocholouška, ako akceptovateľného štátnika a relevantného garanta obhajoby slovenských záujmov. Avšak

čím viac sa stupňoval tlak liberálnej kaviarne, tým viac narastala zlosť rusofilov a z toho dialektického stretu nakoniec vykvitol úchvatný kvet pomaly sa obrodzujúcej popularity Igora Matoviča. Podporiť Matoviča, hoci aj nepriamo tým, že sa rozhorčíme nad jeho liberálnymi kritikmi a budeme obhajovať vakcínu Sputnik V, napriek tomu, že je z kresťanského hľadiska morálne pravdepodobne rovnako pochybná ako ďalšie vakcíny, sa stalo za posledné dni medzi rusofilnými nadšencami samozrejmosťou.

Zmena harmonogramu

Je veľmi pravdepodobné, že zahrať si úlohu slovenského Orbána mal Igor Matovič v pláne od začiatku. Problém (jeho) spočíva v tom, že mal túto úlohu naplánovanú až o štyri roky, pred ďalšími voľbami, keď už budú rozdane všetky eurofondy, všetky relevantné ambasády poriadne ubezpečené o lojalite v ďalšom volebnom období a všetky „ficoviny“ ním natoľko neustále recyklované, že sa stanú zlatým fondom slovenského politického folklóru.

Prišiel však Covid, vec o ktorej Matovič určite dopredu nevedel, pretože Slovensko a tobôž niekto taký ako Matovič, nepredstavujú pre svetové elity ten druh dutej vŕby, ktorej by podobné veci oznamovali. Namiesto prvého roku, v ktorom sa malo donekonečna vyťahovať, čo všetko vlády Roberta Fica Slovensku vykonali, musel Igor Matovič niečo konkrétne urobiť, zorganizovať a dokázať, čo bolo zjavne nad jeho sily. Každopádne, úplne bez potencie však nebol – dokázal Slovensko svojimi pandemickými nariadeniami, „atómovými bombami“, fotením si svojich ponožiek počas diplomatických zájazdov, informovaním Macrona o svojej malej domácej kaderníčke a neustálymi výroky na hranici surrealizmu, presvedčiť, že v určitých psychických aspektoch ho podcenilo.

Keďže sa teda terminálne štádium jeho popularity výrazne priblížilo, musel Matovič zatiahnuť za padákovú šnúru už teraz. Zdá sa, že mu to vyšlo a na obzore sa navyše črtá ďalšia, ešte podnetnejšia forma sebaaprezentácie. V Európe a vo svete totiž začína byť koronavírus „zázračne“ na ústupe. Niektoré pozitívne správy budia dojem rovnakej nepravdepodobnosti, ako predtým prehnane panické a alarmujúce hystérie. Jedna z nich napríklad hlási, že v portugalských starobincoch (pardon, opatrovateľských centrách) klesla pozitívnosť testov o rovných 95 %! WHO tiež ukazuje ochotu, že by mohlo ten koronavírus odpískať.

A teraz si predstavte, že sa Igor Matovič postaví na prahu Veľkej noci pred novinárov a povie: od Zeleného štvrtka otvárame kostoly a ľudia môžu cestovať cez sviatky za rodinami. Mohli by konzervatívci chcieť lepšieho premiéra: nebojácny slavjanofil a otvárač kostolov? Čo na tom, že ich predtým zatvoril, veď to bolo predtým, nie? Starý, dobrý Igor je späť.

A Orbán?

A ako to bude s tým „orbánizmom“ na Slovensku ďalej? Vyčkajme trochu a uvidíme Igora Matoviča nielen tancovať rituálne tance plné tolerancie a euro-lásky v Bruseli, ale ešte aj schvaľujúceho sankcie voči Rusku. V duchu kolektívnej zodpovednosti.

Vzhľadom na to, že Viktor Orbán práve teraz vystúpil z Európskej ľudovej strany a v hre sú nejaké ďalšie možné sankcie voči Maďarsku, bude sa zrejme od EÚ naďalej odpútať a je otázne dokedy Maďarsko v európskom chomúte vôbec zostane. Vie si niekto predstaviť Igora Matoviča, ako ho nasleduje? Slovenský premiér má ku skutočne razantnej euroskeptickej politike rovnako ďaleko, ako ku skutočnej suverénnej slovenskej politike. Je symbolom práve toho, čoho sa jeho súčasný popletení diváci najviac boja: straty

krvopotne užmolenej slovenskej samostatnosti, ktorej sa nám dostalo doslova s odretými ušami.

Pokiaľ ich však doteraz nepresvedčil o tom, že on a jeho vláda dokážu slovenskú suverenitu (teda jej zvyšky) odovzdať nadnárodným organizáciám, úniám, korporáciám, spolkom a mimovládkam, tak už ich nepresvedčí nič a v podstate žiadnu suverenitu ani nepotrebujú. To, čo potrebujú, sú dobre osvetlené, hygienicky zabezpečené supermarkety a predovšetkým, nikdy nestagnujúce politické divadlo.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovensky-orban-trnavske-naivne-divadlo-igora-matovica-pre-slovenskych-volicov/>